Ч. 230. Четвер 1 падолиста (19 жовтня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — З буджетової комисиї. — Палата панів. — Новий француский міністер справ заграничних. — Події в Росиї.

На вчерашнім засіданю палати послів повідомив президент ґр. Феттер палату о іменованю міністра оборони кравєвої ґен. Шенайха міністром війни, а ґен. Лячера міністром кравєвої оборони. П. Президент міністрів бар. Бек представив нового міністра палаті, почім відчитано працальне письмо міністра ґен. Шенайха, в котрім він дякує за попиранє палати в часі свого урядованя. По зголошеню трех пильних внесень Всенїмця Штайна, пос. Ґіжовского і пос. Ґесмана, о яких донесли вчерашні телеґрами, відчитано інтерпеляциї і приступлено відтак до нарад над пильним внесенєм пос. Абрагамовича о розпочате дискусиї над законом о реформі ґрунтових книг в Галичині і на Буковині. Палата признала пильність внесеня і приступлено до дискусиї. Промовляли: референт пос. Яблоньский, п. Міністер судівництва Кляйн і пос. Бянкіні. Приступлено відтак до голосованя і ухвалено у всїх трех читанях цілий закон о реформі книг ґрунтових в Галичині і на Буковині. Дальше приймила вчера палата закон нафтовий після предложеня комисиї. При кінци засїданя посли Штайн, Тачар, Плянтан і чеські радикали розпочали обструкцию і предложили 31 наглячих внесень, з котрих пять не мало достаточного числа підписів. Президент піддав то внесенє палаті до принятя, але палата відкинула їх. На тім засїданє замкнено і назначено слїдуюче на понедїлок по полудни. На тім засїданю прийде до другого читаня закон о виборчій реформі.

Комисия буджетова палати послів передала предложенє о Льойдї субкомітетови з 9 членів. Пос. Гофман порушив справу жаданя урядників і служби почтової і вніс, аби ту справу поставлено на дневнім порядку слїдуючого засїданя комисиї і аби міг бути предложений реферат в тій справі. Пос. д'Ельберт домагав ся можливо скорого предложеня виказу, кілько винесе 20% додаток для урядників трех найнизших ранґ. Комисия внесенє то ухвалила.

Палата панів ухвалила у всїх трех читанях закони о удержавненю Північної зелїзницї, о зміні дисциплінарних приписів для адвокатів і о обезпеченю приватних урядників на старість. Приймаючи ті закони ухвалила палата на внесенє Пленера взванє до правительства, аби на будуче не предкладано палаті панів найважнїйших законів до ухвали доперав в послїдній хвили.

Новий француский міністер справ заграничних Стефан Пішон найшов вже нагоду, аби висказати свої погляди на політику Франциї. Було би дитиньством думати, сказав він перед одним дневникарем, що новий міністер заграничних справ, хто небудь він не був би, може політицї надати нагле, з дня на день, новий напрям. В демократичній особливо державі, як Франция, робить політику публична опінія. Мрії і примхи не можуть тут мати ніякого значіня. Дійстний вплив полишає ся застереженим традициї і розвиткови подій. Для Франциї єсть неоспоримим фактом, що маємо союз з Росиєю і сердечні відносини з Анґлією і Італією. З всїми прочими державами хочемо бути в приязних відносинах, не загрожуючи нікому, але також жадаючи в заміну, аби наші справедливі права шановано. Котрась часопись — говорив міністер дальше — позволила собі на несмачний жарт і кликнула: „Теперішний кабінет означує війну!“ Як можна о чімсь подібнім говорити в хвили, коли Франция занята внутрішною реорґанізациєю, занята розвязанєм так важних внутрішно - політичних і социяльних питань, нічого не може горячійше бажати як мира. Запитаний о становище супротив справи марокканьскої, що знов мотає ся, сказав Пішон: Будемо її боронити, ось і все! Висилаємо панцирник на води Танґера, але в тім нема ніякої погрози, а впрочім випередила нас вже подібними зарядженими Ішпанія.

Росийский міністер справ заграничних Ізвольский був сими днями в Парижи а париска ґазета „Matin“ так о тім пише: „Ізвольский приїхав з тим виразним наміром, щоби союз, який вяже Францию з Росиєю, а котрий в послїдних часах внаслїдок всїляких обставин трохи ослаб, знову скріпити. При тім хотів він францускому міністрови справ заграничних пояснити, що теперішний француский заступник републики в Петербурзї не конче відповідний до того, щоби скріпити той союз; амбасадор Бомпар не сходить ся з ари-

---

13)

Тайна скупаря.

(З німецкого — Артура Мархмонта).

(Конець).

— Позволь лиш менї оповісти всьо від початку — сказав Ральф — а можеш бути певна, що нічого перед тобою не скрию. Вскорі по випущеню на волю прийшов Алексій Лїнер до мого батька і тодї то розповів менї батько одну тайну, дуже сумну тайну з свого давнїйшого житя. Він перед давними лїтами стояв в грошевих зносинах з твоїм вітцем і раз в хвили слабости, уляраючи покусї, сфальшував вексель. Твій отець знав о тім і скористав з тої нагоди, аби від него видусити дуже богато гроший. І Алексій Лїнер, що був тодї писарем у твого вітця, знав о тім, а з другої сторони знав і про множество ріжних обманьств твого вітця. Так між иншими він за кілька лїт не дістав від вітця ні феника заплати; той все лиш дурив єго пустими обіцянками. Вернувши з вязниці, де він дістав ся цілком невинно, лише на основі фальшивого обжалованя твого вітця, прийшов до нас і просив, аби пійти з ним до твого батька і при тій нагоді довідав ся я перший раз, що Бенно Гомер і отець моєї судженої то один і той сам чоловік. То було того четверга, коли я пізнїйше прийшов, пригадуєш собі?

Ольга мовчки кивнула головою; ох, їй так було прикро, що не чула нїколи нічого доброго про вітця.

— Ми зайшли до дому твого вітця і застали єго спячого — оповідав Ральф успішно. — Отже Лїнер сказав собі, що остаточно має право взяти собі сам то, що твій отець неправно задержував єму — між иншими той перстень і золоту рибку, котра належала до моїх родичів. А чи ти взагалї знаєш, хто є Алексій Лїнер? — спитав несподївано.

— Нї.

— Твій отець мав з першого подружа одну дочку, котра против єго волї вийшла за Алексія Лїнера, далекого нашого свояка. Коли она по році померла, винуватив твій отець молодого мужа, що він злим поведенєм з жінкою був причиною єї смерти. З мести переслїдував твій отець найбільшою ненавистию і обжалував єго з тої самої причини перед пятьма лїтами о намір убийства, хоч сам найлїпше знав, що Лїнер невинний.

— Але о скілько менї здаєть ся, то отець уважав єго дійстно своїм ворогом — замітила Ольга.

— Під впливом першого жалю і гніву за своє засудженє на двайцять лїт вязниці — єго відтак помилували по пятьох лїтах — не міг він здержати ся і погрозив єму, хоч сам в то не вірив; я знаю, він має добре серце, хоч може видавати ся грубим.

— Але чому замовчав ти о всїм тім передо мною.

— Отже то й є, що я роблю собі докори, але знаєш, Ольго, я встидаю ся провини мого вітця, я хотів також о скілько можна ощадити тобі неприємности оповіданя о обманьствах твого батька.

Менї завиcїло лише на тім, аби забрати папери, які відносили ся до мого вітця, тому закрав ся одної тихої ночи до старого дому —

— Я тебе бачила, Ральфе.

— Ти мене бачила? Ох, що мусїла ти про мене думати. Коли-б я був то знав, то був би не мовчав так довго, лиш о всїм повідомив тебе в письмі.

Їх розмову перервав прихід адвоката.

— Желаю вам щастя, пане Ґет — відозвав ся до Ральфа. Маєте суджену, що єсть найвідважнїйша і найрозраднїйша дівчина, яку я коли небудь знав.

Відтак повідомив їх, що саме тепер Лїнера випущено на волю і Ральф пійшов з ним вскорі на полїцию.

стократичними кругами, а цар і его правительство дуже того жалують. З другої же сторони Бомпар занадто сходить ся з лібералиними і промисловими кругами. Міністер Буржоа дав тоді Ізвольскому дипльоматично пізнати, щоби він о сїй справі нічого й не згадував і так вернув Ізвольский з нічим з Парижа а Бомпар небавком верне назад на свое становище в Петербурзї.

Новинки.

Львів, дня 31-го жовтня 1906.

— Ц. к. Рада шкільна краєва видала слідуючий окружник під датою 30-го жовтня:

Ч. 50.081. Окружник до всїх ц. к. ґімназий, ц. к. шкіл реальних, ц. к. семінарий учительских мужеских і женьских, ц. к. державних шкіл промислових у Львові і Кракові і до ц. к. Академії торговельної у Львові: З порученя Є. Е. п. Міністра віроісповідань і просьвіти ц. к. Рада шкільна краєва подає до відомости, що день 3-го падолиста с. р. має бути вільний від науки.

Ч. 50.081. Окружник до всїх ц. к. Рад шкільних окружних: З уповаженя Є. Е. п. Міністра віроісповідань і просьвіти ц. к. Рада шкільна краєва поручає ц. к. Радї шкільній окружній зарядити, щоби в підлягаючих її заведенях день 3-го падолиста с. р. був вільний від науки шкільної.

— Іменованя. Є. Вел. Цїсар іменував в Академії ветеринарии у Львові: надзвичайного професора дра Мечислава Ґрабовского звичайним професором, доцента дра Володимира Кульчицкого, звичайним професором, приватних доцентів дра Станислава Фібіха і дра Казимира Панка та асистента дра Адольфа Ґізельта надзвичайними професорами. — Є. Вел. Цїсар надав директорови книг ґрунтових Людвикови Дильскому у Львові при нагоді перенесеня его на власну просьбу в стан спочинку титул цїсарского радника.

— Нові книжки шкільні для ґімназий. Ц. к. Рада шкільна краєва постановила зачислити слідуючі книжки, видані у Львові с. р. накладом фонду краєвого, до ряду книжок дозволених до ужитку шкільного в ґімназиях з рускою мовою викладовою: „Др. З. Самолевича, Граматика латиньского язика, часть II. Складня після семого виданя переробленого Т. Солтисіком. Приладив до ужитку рускої молодежи Іларион Огоновский“. — „Літурґіка“ гр. кат. церкви для учеників шкіл середних, уложив А. Тороньский, 3-те незмінене видане“. — Др. Володимир Левицкий і Петро Огоновский, „Альґебра для висших кляс шкіл середних. Часть І. На V. клясу“.

— Вирок в справі фальшівників банкнотів. Процес против Шапіри і его спільників, що фабрикували банкноти в Льондонї, а відтак пускали їх в Галичинї і на Угорщинї, закінчив ся вчера вироком, якого обжаловані певно не сумнївали ся. Їх оборонцї постарали ся були о доказ, що анґлійскі власти видали їх судам лиш на тій основі, що они ширили фальшовані банкноти, а не длятого, що они самі ті гроші фальшували. Шапіра длятого був зовсїм певний, що его увільнять і навіть сказав був до трибуналу, що хоч би его й засуджено, то він буде хиба лиш невинно засудженний, а тоді „кождий місяць арешту буде для него так солодкий, як цукор“. Ну, буде-ж він тепер їсти того цукру! Шапіра засудженний за видаванє і ширенє фальшивих банкнотів на 15 літ тяжкої вязниці, Фіш на 8, Пінес на 4, а Швальб на 3 роки і на видаленє; Бавмгартена і Буттервайха суд увільнив.

— Концерт в Стрию. Ґімнастичне товариство „Сокіл“ в Стрию устроює в недїлю 4 падолиста с. р. в сали „Народного Дому“ в Стрию концерт при співучасти „Стрийского Бояна“. По концертї наступить вечерок з танцями. Початок концерту о год. 8 вечером.

— Практичний курс для управителїв і касиєрів Спілок ощадности і позичок уладить Бюро патронату при краєвім видїлї в часї від 3 до 15 грудня с. р. На сей курс, що відбуде ся у Львові, можуть бути приняті кандидати, представлені управами спілок, істнуючих і зголошених до Бюра патронату. Зазначує ся при тім, що число учеників на курсї есть обмежене до 35. До кождого прошеня о принятє на курс треба долучити: 1. метрику хрещеня або звичайний метрикальний витяг кандидата; 2. пробу звичайного письма кандидата разом з его заявою, що, коли буде принятим, з'обовязує ся прибути на науку і придержувати ся до обовязуючої в часї науки інструкциї. Кандидати незасібні можуть узискати запомогу від краєвого видїлу по 50 К, о що треба в поданю о принятє просити. Неостемпльовані подані о принятє на курс належить вносити до Бюра патронату для спілок ощадности і позичок при краєвім видїлї у Львові найдальше до 15 падолиста с. р.

— Вісти з півн. Америки. Деякі наші еміґранти в поході за щастем зайшли до Тексас в полудневій сторонї Спол. Держав. Доля тих еміґрантів незавидна, бо горяче підсонє не дає їм робити. Один з тамошних зайдів пише до свого приятеля в Канадї: „Подаю Тобі відомість, що я вже не в Манїтобі, але в Тексас, у містї Galveston над морем. Але тут, брате Василю, житє наше дуже сумне, тут так горячо, що наш чоловік не годен робити на сонци, а як поробить на сонци, то его обсипле болячками і буде слабий. Я роблю на шіфі в холодї, але лиш 3 дни на тиждень, то заледви зароблю на їду. Менї тут дуже сумно жити, нема з ким зійти ся і дещо пожиточного прочитати. Тож прошу Вас. Василю, відпишіть менї, як там у Брітіш Колюмбії, може би я там де помістив ся коло Вас“. З причини того листу пише инший: „Тексас для нашого чоловіка се пекло на сїм сьвітї. В Тексасї треба ся родити, щоби можна в нїм жити. Я з'їхав північну Калїфорнію, хоть Калїфорнія досить перехвалений край, а однак менї ся не сподобала з причини — що в літї дощу нема. На горах всьо вясхне, а долинами, де добрі землї, там коштує акер від 300 до 500 долярів і по більшій части ті добрі землї належать до мілїонерів! Жию в Брітіш Колюмбії два роки, тож можу дещо написати о нїй. Не тому, щоби я когось заохочував до Брітіш Колюмбії, лише тому, щоби знати. Бо землї, яку ми лишили в Галичинї, не найдеш нїгде в Америцї“.

— Канцелярії товариства взаїмних обезпечень і взаїмного кредиту „Днїстер“ перенесені зістали з днем 1. падолиста с. р. з дому „Просьвіти“ до власного будинку при ул. Руській ч. 20 (напротив церкви Успенія Пресьв. Богородицї) і запимають три поверхи. Пригадуєсь сторонам і членам, що „Днїстер“ урядує що дня, крім недїль і сьвят, від год. 8 рано до год. 3 по полудни. По год. 3-ій канцеляриї товариства замкнені. Каса для сторін отворена тілько до год. 2 в полуднє. — *Дирекция.*

— Щедрий запис. Звістний загально петербурґский адвокат, автор цїнних праць наукових і зручний польский політик, Володимир Спасович зробив, як доносять польскі ґазети, слідуючий щедрий запис: 100.000 рублїв для краківскої Академії наук, 10.000 рублїв на фонд запомоговий для вихованців висших заведень наукових в Петербурзї при римо-католицкім Товаристві добродійности при церкві сьв. Катерини; 5.000 рублїв на касу помочи осіб працюючих на поли науковім ім. Мяновского і 5000 рублїв до розпорядимости Ради оборони при петербурґскім окрузї судовім.

— Перед 25 роками. Вість, подана нами під сим заголовком у вчерашнім числї, показуєсь тепер дуже неясна; майже кожда часопись єї трохи инакше представляє. Віндіш не тепер спроваджено з Вильна, де він може й не був, але его зловлено ще в маю таки у Львові і за крадіж гармонії на львівскім двірци зелїзничім відставлено до арешту. Віндіш відсиджував в 1896 р. довшу кару в львівскім криміналї і втік звідтам. По якімсь часї, коли поліцияи его пізнав і хотів зловити, він стріляв з револьвера. Мимо того его зловлено і за крадежі, яких він в тім часї допустив ся, засуджено на 9 літ вязниці і він ту кару відсидів в карнім заведеню у Вісничу коло Кракова. Вийшовши з криміналу, пішов він до Росиї і вернув звідтам дня 31 мая с. р. до Львова, де, як сказано, дістав ся зараз на 8 місяців до криміналу. В тім часї, коли він відсиджував кару, мала поліция дістати безіменний лист, в котрім було сказано, що Віндіш, будучи ще в арештї у Вильнї, признав ся там перед якимсь поліцмайстром до звістних вже злочинів з давних часів. Поліция віднесла ся до Вильна, а звідтам їй відповіли, що там такого поліцмайстра, як подано зі Львова, зовсїм не знають. Після иньшої версиї мав Віндіш таки сам признати ся до звістних злочинів. Що і кілько правди в цїлій сїй справі, годі знати, бо зі взгляду на слїдство, яке веде ся, не можна нїчого докладно довідати ся. Що до убийства Коркесів, то часописи львівскі пригадують, що тоді погиб лиш сам шинкар Захарія Коркес; жена его, тоді літ 40, була лиш тяжко поранена і вилїчила ся та померла перед кількома роками, а донька Рейза, тоді літ 7, поранена також тяжко, померла в три роки по тій страшній події. З родини Коркесів позістав лиш син Максиміліян, котрий під ту пору був в Сокали. Нинї есть він властителем складу машин і шлюсарского варстату при ул. Городецкій.

— Огнї. В Русові, снятиньского повіта вибух огонь в шопі Касияна Дїдуха, а від того займили ся сусїдні хати і стодоли зі збіжем.

13.

Добрий конець.

По всїх тих заколотах мали вкінци настати для Ольги спокійнїйші днї і она була дуже вдоволена, що Ральф взяв на себе всї труди і клопоти.

Винних передано судови до покараня.

Доми при улици Писарскій і Зеленій продано і найшло ся досить купців, особливо на старий дім при Писарскій улици, в котрім не один надіяв ся найти ще який укритий скарб.

Богатство Ольги було більше ніж она або Ральф могли надіяти ся.

При посередництві старого крамаря, котрому дуже сподобала ся молода дївчина, продано дияманти дуже користно, а він не хотів навіть приймити нїякої нагороди за свої труди.

Першим дїлом Ольги було нагородити кривду, яку она хоч вправдї несьвідомо зробила Алексієви Лїнерови. Она уперла ся, аби він сейчас приймив від неї гроші, які отець так довгий час здержував ему і була би радо відступила ему ще й часть свого маєтку, але Лїнер не хотів приймити. Він сказав, що Ольга і Ральф зможуть зробити з того лїпший ужиток, а він сам задумує виїхати до Америки і глядати там нової вітчини.

Ольга переперла відтак бодай те, що без его відомости зложила на его імя в банку значнїйшу суму на будуче.

Разом з Ральфом була при від'їздї Лїнера і вся журба послїдних часів була би ще раз прокинула ся в нїй, коли би не Ральф, що бачучи єї засумоване, потішив єї і розрадив.

Любов Ральфа була єї найбільшим щастем, а чувство, що она злї гадки, яких в тяжких хвилях не могла прогнати, буде мусїла винагороджувати подвійною любовю, робило єї винахідчивою в єї ніжности і любови.

Найбільше докучала їй гадка о своїм великім богатстві і она находила вдоволенє лиш в тім, що разом з Ральфом укладала пляни, як би ужити тих гроший, щоби они принесли як найбільше користи для суспільности.

— Не знаю — говорила до судженого — в який спосіб приймив мій отець до своїх скарбів, отже тепер лежить на нас обовязок робити при помочи тих гроший як найбільше добра, бо богатство то велика одвічальність.

— Очивидно, серце — відповідав він — я буду тобі щиро помагати в виповнюваню твоїх обовязків, бо ти знаєш, що скарби належать до тебе, а цїлим моїм богатством то ти і твоя любов.

Цїлком тихо відбуло ся по кількох місяцях вінчанє молодої пари і повні веселих надїй і оживлені як найблагороднїйшими намірами пішли обоє на стрічу спільного житя повного щастя і любови.

Шкода виносить 3000 К. Огонь підложив якийсь невислїджений доси злочинець. — Шкоду, якої наробила пожежа фабрики цукорків і медівників Ґурґули в Ярославі, подають на 250.000, позаяк згоріли значні запаси цукорків і медівників приготовлені на різдвяні сьвята.— Дня 26 с. м. о годині 12 в полудне повстав пожар в Убиню, каменецкого пов., в шопі М. Федишина, від котрого згоріло 8 загород. До зльокалізованя огня причинились передовсїм п. Ф. Доманьский, дідич Убиня, як також парох о. Ю. Зельский і місцевий учитель, котрі своєю присутностию і кермуючи уміло акциєю, здїлали, що огонь не розширив ся. Прибули на ратунок сикавки з сел: Ліска, Новоселець і Милятина старого. Село Убине дуже часто навідують огні, а помимо того громада не має власної сикавки. Сїмох господарів було обезпечених в „Днїстрі", лиш 1 нї.

— Один з многих, що то ваблять до себе людий, головно селян і маломіщан, шукаючих правної поради в місті а відтак витуманюють від них гроші та обдирають з послїдного, щез сими днями без слїду зі Львова, допустивши ся множества обманьств, головно на шкоду селян. Єсть то якийсь Лев Ґріс, котрий мешкав при ул. Раппапорта і держав собі аґентів, котрі по улицях ловили селян, маючих всїлякі процеси та приводили їх до помешканя Ґріса. Ґріс представляв ся їм яко здібний і впливовий правник і брав на себе веденє процесів, але очевидно казав передовсїм давати собі задаток на кошти процесу. В той спосіб натягнув він одного селянина на 900 корон. Від шевця Ілиї Ідзїцкого взяв він 50 корон і обіцяв за то виробити посаду за посередництвом „знакомого радника". Крім тих обманьств потратив ще Ґріс своїм клієнтам всїлякі важні документи. Вчера арештовано Ґрісового спільника Якова Бардаха, котрий вабив селян і приводив до Ґріса.

† Помер Ян Дзєржон, польский сьвященик в Ловковицях на Шлеску, славний і звістний в цїлім сьвітї реформатор пасїчництва, винахідець скринкових улиїв его імени, помер сими днями в 96-ім роцї житя.

Телєґрами.

Відень 31 жовтня. Мінїстерство скарбу зарядило відповідне підвисшенє платнї робітників салїнарних в Галичинї і на Буковинї з днем 1 падолиста с. р. а іменно підвисшено платню за шихту системізованих робітників салїнарних о 20 до 40 сот., отже буде она виносити тепер в західній Галичинї 2 до 3 К, у всхідній Галичинї і на Буковинї в Качиці 1·60 К — 2·70 К, а при урядах продажі соли у Вілички і в Бохнї 2 К — 2·60 К за шихту. Рівночасно підвисшено також платню сталих робітників, що не знаходять ся на системізованих посадах, в західній Галичинї на 1·80 К, у всхідній Галичинї і в Качици на 1·60 К за шихту. Також й платню найманих робітників піддано ревізиї на основі платнї шихтової.

Відень 31 жовтня. Мінїстер справ заграничних бар. Еренталь вернув з Будапешту.

Берлин 31 жовтня. Російский мінїстер справ заграничних Ізвольский виїхав до Петербурга.

Петербург 31 жовтня. Розправа польного суду з причини послїдного нападу коло Вознесеньского мосту розпочала ся онегди і тревала до пізної ночи. Обжалованих було 11 осіб, в тім 6 продавців ґазет, котрих очевидно найняло до нападу. Після твердженя тайної полїциї брало участь в тім нападї що найменше 40 осіб. Суд польний засудив 8 обжалованих на смерть, 3 инших віддав войсковому судови. Вирок смерти виконано нинї рано коло Кронштадту.

Петербург 31 жовтня. В робітничій части Шлїсельбурґа вибух огонь. Товпа перешкаджала гашеню, при чім рабувала майно жителів, котрі викидали его з горіючих домів на улицю. Спроваджена компанїя полку ґвардиї дала одну сальву у воздух і товпа розбігла ся.

Білосток 31 жовтня. (П. А.) Донесенє о більшаючій нагло еміґрациї жидів з Білостока і о упадку там торговлї і промислу єсть зовсїм безосновне.

Вильно 31 жовтня. Минувшої ночи арештувала тут полїция 24 осіб, між ними одного ґімназияста за належанє до революцийної орґанїзациї.

Тифліс 31 жовтня. Коло села Салиш прийшло межи віддїлом стрільцїв а збройною ватагою зложеною з 16 людий до завзятої борби, котра тревала три години. Два стрільцї і один жид, котрого ватага взяла була в неволю, згинули; один Вірменин і один жид, що були також плїнниками розбишаків, втекли, а один з розбишаків зранений.

Господарство, промисл і торговля.

— Цїна збіжа у Львові дня 30 жовтня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·80 до 8·—; жито 5·80 до 6·—; овес 6·80 до 7·10; ячмінь пашний 6·30 до 6·50; ячмінь броварний 7·— до 7·60; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до варепя 8·50 до 9·50; вика 5·50 до 5·75; бобик 6·— до 6·20; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 60·—; конюшина біла 30·— до 45·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 20 — до 24·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).